

ДЕЗІНФЕКЦІЯ КОЛОДЯЗЯ – ПРОФІЛАКТИКА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ!!!

Питна вода – джерело життя, визначальний фактор здоров'я та довголіття. Питна вода, призначена для споживання людиною, повинна відповідати гігієнічним вимогам: бути безпечною в епідемічному та радіаційному відношенні, мати сприятливі органолептичні властивості та нешкідливий хімічний склад. Відповідно до ДСанПІН 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною» власники колодязів чи каптажів зобов'язані щорічно проводити їх поточний ремонт, чищення та дезінфекцію. Після кожного ремонту або чищення слід проводити дезінфекцію споруд та знезараження питної води, а також лабораторні дослідження її безпечності та якості.

ДЕЗІНФЕКЦІЮ КОЛОДЯЗІВ ЗДІЙСНЮЮТЬ:

- за епідеміологічними показниками – при інфікуванні води патогенними та умовно-патогенними збудниками, при потраплянні у воду колодязів стічних вод, фекалій, трупів тварин тощо;

- з профілактичною метою – після проведення ремонту, чищення колодязя, по закінченні будівництва нового колодязя.

При дезінфекції колодязів за епідеміологічними показниками проводять попередню дезінфекцію, чищення колодязя, повторну дезінфекцію колодязя.

При дезінфекції колодязів з профілактичною метою проводять: чищення колодязя, дезінфекцію колодязя.

При попередній дезінфекції колодязя зовнішню та внутрішню частину зрубу зрошують з гідропульту розчином дезінфекційного засобу. Дезінфекцію підводної частини колодязя здійснюють об'ємним методом. Дезінфекцію води здійснюють із застосуванням дезінфектантів, які дозволені до використання в Україні.

Після попередньої дезінфекції з колодязя повністю відкачують воду насосом чи вичерпують відрами, дно очищають від накопиченого намулу та сторонніх предметів. Стінки механічним шляхом очищають від забруднень та обростань.

Після чищення, дезінфекції зрубу та наступного заповнення колодязя водою до звичайного рівня, здійснюють повторну дезінфекцію колодязя об'ємним методом та проводять лабораторні дослідження води.

Роботи та послуги у сфері забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення: проведення дезінфекції води, зрубу колодязя та лабораторних досліджень води виконуються та надаються Державною установою «Львівський обласний лабораторний центр Міністерства охорони здоров'я України» відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2003 року №1351 (із змінами, внесеними згідно з Постановами КМУ від 11.05.2006 №662 та від 17.10.2007 №1235).

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩОБ БУТИ ЗДОРОВИМ НЕОБХІДНО ВЖИВАТИ ЯКІСНУ ПИТНУ ВОДУ!

СЛІДКУЙТЕ ЗА УТРИМАННЯМ СВОГО КОЛОДЯЗЯ, З ЯКОГО СПОЖИВАЄТЕ ВОДУ, ТА ТЕРИТОРІЮ НАВКОЛО НЬОГО!

НЕОБХІДНО ПАМ'ЯТАТИ:

Через воду можуть передаватися черевний тиф, холера, дизентерія, гепатит, туляремія, лептоспіроз та інші інфекційні хвороби.

Вживання патогенних збудників у воді різна та залежить від багатьох факторів: температури води, її хімічного та мікробного складу, інсоляції та аерації, властивостей збудників тощо.

Тривалість виживання у воді холерних вібрионів – від декількох днів до декількох місяців. Збудники черевного тифу та паратифів виживають у проточній воді декілька днів, у стоячій – понад тиждень, а в намулі на дні колодязя навіть 2-3 тижні. Збудники дизентерії та лептоспіри виживають у воді – до 2-3 місяців.

Попередження передачі інфекції через воду являється різноплановою повсякденною роботою. При цьому головна увага повинна бути зосереджена на раціональному виборі місця розташування та забезпеченні належної експлуатації колодязів.

Місця влаштування колодязів слід розташовувати на незабрудненій та захищеній території, яка знаходиться вище за течією ґрунтових вод на відстані не менше ніж 30 м від магістралей з інтенсивним рухом транспорту та не менше ніж 50 м (для індивідуальних колодязів – не менше ніж 20 м) від вбиралень, вигрібних ям, споруд та мереж каналізації, складів добрив та отрутохімікатів, місць утримання худоби та інших місць забруднення ґрунту та підземних вод.

Інфікування води в колодязях збудниками інфекційних хвороб відбувається при потраплянні в неї виділень хворих і бактеріоносіїв різними шляхами: при просочуванні у воду колодязя господарсько-побутових стічних вод, води при пранні білизни, вмісту вбиралень, вигрібних ям тощо.

Забруднення води має місце також в тих випадках, коли недалеко від колодязів розташовані приміщення для свійських тварин та водопій для тварин, коли в колодязі потрапляють гризуни, які ймовірно є хворими чи переносниками різних інфекцій.

Вода в колодязях крім того, може інфікуватися патогенними збудниками при внесенні їх у воду через відра, якими користуються для забору води.

Ризик інфікування води в колодязях збудниками кишкових інфекцій та іншими патогенними збудниками зростає в період паводків та інтенсивних атмосферних опадів, коли разом з дощовими водами до колодязів потрапляють забруднені господарсько-побутові стічні води, у тому числі з вбиралень та вигрібних ям.

З МЕТОЮ ЗАХИСТУ

від забруднення верхню частину колодязя необхідно закривати кришкою. Стінки колодязя повинні бути щільними без шпарин. У разі використання дерев'яних зрубів слід застосовувати колоди завтовшки не менше ніж 0,25 м, прями, без глибоких шпарин і червоточин, не уражені грибок. Підводну частину стінок колодязя потрібно заглиблювати у водоносний горизонт не більше ніж на 1 м для кращого його розкриття та збільшення шару води. Наземна частина колодязя (оголовок) призначена для захисту шахти від забруднення та спостереження за водозабором, влаштовується не менше як на 0,8 м вище поверхні землі. Зверху оголовок влаштовують дашок, навіс або оголовок вміщують в будку. Для підйому води слід застосовувати насоси, коловороти або «журавель» з відром загального користування. Біля колодязя слід влаштовувати підставку для відер, навколо споруди повинна бути огорожа. Для захисту колодязя від забруднення поверхневими стоками слід влаштовувати перехоплюючі канави, які відводять стоки від колодязя, навколо колодязя необхідно робити «замок» із змішаної та пошарово утрамбованої глини чи масного суглинку (глибиною 2 м і шириною 1 м) або бетонувати (асфальтувати) майданчик радіусом не менше ніж 2 м на основі щабельно товщиною 15-20 см з ухилом від колодязя. Територію поблизу колодязя слід утримувати в чистоті та організовувати відведення дощових та талих вод. Щоб запобігти замулюванню колодязя необхідно періодично – не рідше 1 разу на рік цілком відкачувати воду, очищати дно та стінки від намулу та обростань, проводити поточний ремонт та дезінфекцію.

Завідувач відділення дезінфектології Державної установи «Львівський обласний лабораторний центр Міністерства охорони здоров'я України» Сисун І.М.